

1

Тиха ніч. Самітньо в хаті.
Місяць сипле блиск перлистий.
В серці, наче на верстаті,
Витчу килим узорістий.

Мов тоті нитки шовкові,
Навиваються на мотки
І розмови довгі-довгі,
Й зустрічі, такі короткі.

2

Блідий, невисловлений жах
На нецілованих устах,
І недоспівані пісні
В невідомій далечині, —
Немов у сні.

Танок розмріяних бажань,
Що поринають в чорну хлань,
Минулі й невернуті дні
І невмолиме слово «ні» —
Немов у сні.

3

Рожева хмарка на блакиті
Під вечір тихий, теплий вліті,

Остання пісенька пташини,
Заки від нас в вирій відлине,
Остання мрія про світи
Нові й невідомі — це ти!

Текст наводиться за збірником [«Богдан Лепкий. Поезії», 1990](#) . [Поезії
20—40 років](#)

.

Тиха ніч. Надруковано в журналі «Дзвони» (1933, № 10). Подаємо за цією публікацією.